

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. X. Parum vid. Rubr. Modicum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

decif. confil. 19. n. 4. etiam ex intervallo, Aretin. in l. 3. §. filius. col. fin. n. 10. ubi etiam Jal. n. 3. ff. de lib. & posthum. Soc. in l. 1. n. 3. col. 2. ff. de reb. dub. Imol. in l. si quis cum aliter. ff. de V. O. Ruin. confil. 147. n. 8. vol. 2. & confil. 51. n. 4. vol. 4. etiam si juris communis correctio resularet Gozad. in confil. 19. Idem etiam procedere in testamentis, ut una pars declaret alteram, notant Bellon. confil. 6. n. 8. Jul. Clar. recept. sent. §. testamentum. q. 76. reg. 3. Ruin. confil. 86. n. 17. Bertazol. i. confil. 9. n. 16. & confil. 69. n. 28.

CAP. IX. Partus.

Axioma I.

Partus ventrem sequitur, l. partum 7. Cod. de rei vindic. ratio, quia modò fuit viscerum matris portio. l. ult. C. de liberal. caus. vid. latissimè n. cemat. nostr. Crim. ad l. 60. ad verba ita partum quoque. p. 241. de furt. Diss. quidem Hugo Grot. lib. 2. de Jure Belli ac Pacis, cap. 8. §. 18. negans hoc esse naturale, nisi quatenus plerumque pater ignoratur. Enimverò si probabili ratione de eo constaret, cur non partus ex parte ad eum pertineat, nihil posse afferri. Nam & patris partem esse, quod nascitur, certum esse. Plus ne verò partus de patre an de matre habeat, inter Physicos disputari.

Atqui non alia est etiam JCtorum sententia: Sic enim JCtus in l. 24. ff. de stat. hom. Lex naturæ (inquit) hæc est, ut quod nascitur sine legitimo matrimonio, matrem sequitur (addit & alia limitatione) nisi Lex specialis aliud inducat, Harprecht. ad §. qui igitur 3. Instit. de patr. potest. n. 7. Si enim legitimæ nuptiæ demonstrantur, partus sive liberi non matrem, sed patrem, utpote principem familiæ, civili ratione ac naturali æquitate sequerentur. l. cum legitimi 19. de stat. hom. l. 3. & seqq. de his, qui sui vel alieni juris. Harprecht. d. l. Adde & Gothofr. & Dd. ad l. 7. Cod. de rei vindic. Limitari etiam potest regula, ut procedat in causis favorabilibus, non odiosis, per pr. Inst. de ingen.

II.

Per quodcunque nullum damnum imminet parvi, illud licet infertor matri: nam cessante ratione legis, favore nimirum partus, cessat quoque ipsa dispositio l. adigere §. 2. ff. de Jure Patr. Poterit igitur gravida ad Juramentum compelli. Men. P. 5. dec. 50. poterit etiam relegari Habn. ad Wesemb. Tit. de statu hom. n. 3. & statim post partum editum capitaliter puniri.

De partu monstroso vid. monstrum.

III.

Partus suppositio conjecturis & præsumptionibus probatur. Menoch. l. præf. 58.

IV.

Partus legitimi sunt septimestres l. septimo mense. 12. ff. de statu hom. octimestris. Zach. quest. Medico-Legal. l. 1. q. 4. n. 6. seqq. nonimestris & decimestris l. 29. ff. de lib. & posthum. l. f. C. eod. l. fin. ff. de fideicom. libert. Gell. l. 3. c. 16. undecimestris, si mulier sub initio mensis undecimi pariat. Novell. 39. vid. Myns. Cent. 6. obs. 40. Speckb. l. 1. q. 77.

CAP. X.

Parum vid. Rubr. Modicum.

PARUM & nihil æquiparantur, l. quamvis 32. ff. de condit. & demonstr. Glossa in l. si pupillus. §. si ego. in verb. ex contrario. ff. ad Leg. Falcid. cap. coram dilecto 34. de officio deleg. Hippol. sing. 176. Tiraq. in tract. de judicio in rebus exig. vers. octavo. p. m. 53. Seb. Neviz. ad l. minus 32. n. 2. ff. de verbor. significat. Mar. Ant. var. resol. lib. 2. ref. 18. n. 6. Menoch. confil. 96. n. 8. & confil. 184. n. 3. Surd. confil. 197. n. 2. ubi n. 21. limitat, quando datur diversa ratio, Corn. confil. 63. col. fin. lib. 1. Menoch. confil. 96. n. 7. & 8. Octav. Glorit. resp. i. p. 3. n. 190. Mar. Giurba in consuetud. Messan. cap. 6. gloss. 10. n. 2. Joh. Ant. Mangil. de imput. q. 51. n. 7. Nic. Moron. de treuga & pace, qu. 175. per tot. (Parum enim & nihil hac ratione non bene conveniunt, neque in una sede morantur, l. 1. §. illud 8. C. de Latin. libert. toll. Jac. de Bellovis. ad Auth. de hered. & Falcid. Novell. 1. in pr. Angel. in sing. verb. parum.)

CAP. XI.

De Pascuo.

Axioma I.

Nemo potest pecora pascere in agro alieno, nisi servitutem pascendi, Weidgangs. Gerechtigkeits/ ex consuetudine, concessione vel prescriptione habeat. Berlich. P. 2. conclus. 49. præscribitur verò jus pascendi tempore immemoriali Myns. Cent. 4. obs. 53.

II.

Prædia inculta, in quibus alter jus pascendi habet, non licet mutare vel ad culturam redigere. Schneiderw. pr. Inst. de S. P. R. n. 33.

III.

Servitute pascendi uti non decet pro majori pecudum numero, nec pro ovibus licet pascere equos, boves aut sues. Schneid. d. l. n. 31. aut pecora morbofa, d. l. n. 41.

IV.

Pascuis publicis uti quis debet moderatè absque æmulatione, nec temporibus prohibitis. Franc. Marc. i. decif. 223. num. 5. eaque dominus territorii subditis adimere sibi que applicare, vel vectigalibus onerare nequit. Sesse decif. Arrag. 74. n. 22. seqq.

V.

Dominus loci utatur pascuis & nemoribus moderato pecudum numero G. Everb. 2. confil. 34. n. 76. seqq.

VI.

Qui pascua veneno inficiunt, Weidg. Berchiffen/ concremantur, Berlich. P. 4. concl. 26.